

2023 m. spalio 22 d.

XXIX eilinio laiko sekmadienis - A metai

2023 m. Pasaulinė misijų diena

Šventasis Jonas Paulius II, popiežius

(Iz 45, 1.4–6; Ps 95; 1Ts 1, 1–5b; Mt 22, 15–21)

Įvadas į liturgiją

Brangūs broliai ir seserys, šiandien sekmadienio liturgija švenčiame Pasaulinę misijų dieną. Sakramentas, kuriuo maitinamės, yra Malonės šaltinis ir suteikia mums jėgų visapusiškai gyventi kaip misionieriams-mokiniais. Juk ir mes savo kasdieniame gyvenime esame pašaukti išreikšti liudijimo grožį ir reiklumą, ypač rūpindamiesi silpniausiais, atstumtaisiais, atmestaisiais žemėje, Dievui skirdami jam deramą dėmesį.

Šių liturginių apeigų pradžioje prašykime Dievo atleidimo už mūsų neištikimybę ir atšalimą liudijant savo tikėjimą.

Homilija

1926 m. Tikėjimo skleidimo draugija pasiūlė popiežiui Pijui XI kasmet rengti dieną, skirtą visuotinės Bažnyčios misijų veiklai. Prašymas buvo patenkintas ir nuspręsta, kad tokia diena turėtų būti kiekvieną priešpaskutinį spalio sekmadienį – taip pradėta kasmet švęsti Pasaulinė misijų diena. Ja siekiama sužadinti kiekvieno pakrikštytojo misionierišką įsipareigojimą, troškimą misionieriškai gyvuoti ir bendradarbiauti. Tai galima pasiekti dviem būdais.

Pirma, prisimenant, kad žemės pakraščiuose, jaunose ir neturtingose Bažnyčios bendruomenėse, gyvena broliai ir seserys, kurie be mūsų pagalbos vieni negali susidoroti su kunigų, koplyčių, bažnyčių trūkumu, ligomis ir neraštingumu. Tarp jų „pirmose linijose“ tarnauja tūkstančiai misionierių, kuriems mes, „misionieriai užnugaryje“, privalome teikti dvasinę ir materialinę pagalbą, nes jie kovoja už Evangeliją ir mūsų vardu. Šventasis Paulius šiandien mums primena, kad Evangelija skelbiama ne vien žmogaus jėgomis, bet visų pirma Šventosios Dvasios galia. Tiems, kurie neša Kristų, reikia Jo stiprybės ir vadovavimo. Misionieriai šiandien yra Emauso mokiniai, kurie, atpažinę prisikėlusį Kristų per duonos laužymą, pakyla nuo stalo ir bėga skelbti Gerosios Naujienos mieste likusiems savo broliams ir seserims.

Antra, Pasaulinė misijų diena yra proga atnaujinti mūsų krikšto pašaukimą būti mokiniais misionieriais, būti tais, kurie išgirsta Kristų ir liudija apie jį, kad ir kur Dievas juos šiandien, čia ir dabar, pastatytų. Šiandieniam pasaulyje tai nėra lengva. Jėzaus laikais Jis pats buvo išbandytas klausimais: ar svarbesnis pasaulietinis įstatymas, ar Izraelio tikėjimas? Ar reikia mokėti mokesčius Cezariui, kad pripažintų jį kaip valdžią, ar ne? Jėzus neatsako tiesiai ir pirmiausia paprašo monetos. Taip Jis parodo, kad neturi žydus engiančiojo priešų pinigų, kuriuos godžiai kišenėse laiko Jo kaltintojai. Toliau Jis ištaria garsiąją savo frazę: „Atiduokite Cezariui, kas ciesoriaus, ir Dievui, kas Dievo“. Taigi mūsų, krikščionių, problema yra ne ta, kad turime laikytis nuošalyje nuo pasaulio – mes privalome atlikti sunkiausią užduotį: būti pasaulyje, bet nebūti iš pasaulio, būti pasaulyje, bet būti iš Dievo, Jam priklausyti, Jam paklusti. Tai priklausomybės problema: kieno aš esu? Kam aš priklausau? Kokiems žmonėms ar daiktams atidaviau savo širdį? Esmė yra ne būti už Cezario valdžios, už pasaulio ribų, bet ir toliau būti Dievo pasaulyje! Ir Viešpats palaiko šią mūsų misiją per savo sakramentų maistą, priimamą jo Bažnyčioje.

Mąstymas apie misionierišką Bažnyčios prigimtį, apie būtinybę skatinti krikščionių bendruomenės misionierišką veiklą padeda mums prisiminti, kad nors esame pasaulyje, nesame šio pasaulio nuosavybė. Net ir šiandien daug kas meta iššūkį mums, Jėzaus mokiniams, ir klausia: „Kas ateina iš Dievo, o kas ne? Kur yra Dievas pasaulio kančių akivaizdoje?“ Tačiau misionierius mokins, įsmeigęs akis į savo Gelbėtoją, prisimena, kad tik Dievas yra Viešpats. Būtent Jis palaiko ir saugo ne tik savo sekėjus, bet visus – ir tuos, kurie Jo dar nepažįsta.

Atminkime, kad Kristaus Bažnyčia neapsiriboja mūsų parapija ar šalimi. Pasirūpinkime, kad mūsų broliai ir seserys visuose pasaulio kraštuose galėtų džiaugtis tikėjimo malone. Visada palaikykime juos savo maldomis ir aukomis.

Visuotinė malda

Kun.: Broliai ir seserys, dabar pasidalykime visuotine malda – pirmąją misijos tarnystę. Tegul Dievas Tėvas padaugina ištikimojo savo gailestingumo ženklus, vedančius visus kūrinius į išganymą.

Po kiekvieno kreipinio atsakome: *Teateinie Tavo karalystė, Viešpatie!*

1. Už Katalikų Bažnyčią: tegul ji visada gyvai jaučia misijos tautoms aktualumą ir visas savo jėgas skiria evangelizacinei veiklai.
2. Už misionierius, nešančius Evangelijos dovaną į tolimus kraštus ir kultūras: kad juos visomis priemonėmis remtų bendruomenės, iš kurių jie išvyksta, ir gerbtų juos grįžusius.
3. Už jaunimą: tegul misionierių kankinių pavyzdys juos įkvepia ir įtikina visiškai pasišvęsti didžiajam evangelizacijos tikslui, einant ištikimybės Kristui keliais.
4. Už valdančiuosius: gerbdami teisėtus tautų siekius, tegu jie imasi įveikti etninių ir socialinių konfliktų priežastis ir užtikrina religijos laisvę.
5. Už mūsų parapijas: į ganytojišką veiklą joms įpinant platų misionierišką požiūrį, tepasiekia jų Kristaus – Kelio, Tiesos ir Gyvenimo – skelbimas žmones, kurie Jo ieško, kartais patys to nė nežinodami.

Kun.: Viešpatie, mūsų Dieve, kuris džiaugiesi savo kūriniais ir palaikai juos savo Dvasios galia, duok vargšams duonos iš žemės ir teisingumo iš tiesios širdies žmonių dosnumo, kad nuolankieji atgautų drąsą ir kad Tavo išganymas būtų apreikštas tautoms. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Skelbimas prieš aukojimą

Šiandienos Mišiose surinktos aukos per vyskupijos kuriją bus siunčiamos popiežiškosioms misijų draugijoms kaip konkretaus solidarumo su jaunomis bažnyčiomis ženklas, ir bus panaudotos šių jaunų krikščioniškų bendruomenių augimui. Esame dėkingi už jūsų dosnumą.